

Pozostali uczestnicy postępowania: Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie T-33/01 Infront WM AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie poprzez stwierdzenie niedopuszczalności skargi w sprawie T-33/01;
- obciążenie strony skarżącej w sprawie T-33/01 kosztami poniesionymi przez Komisję w pierwszej instancji oraz kosztami niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie odnosi się do kwestii, czy decyzja dotyczy zainteresowanego bezpośrednio i indywidualnie w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE. Komisja twierdzi, że w zaskarżonym wyroku Sąd Pierwszej Instancji (zwany dalej „Sądem”) naruszył prawo w procesie interpretacji i stosowania tych pojęć. Komisja utrzymuje, że w ten sposób Sąd naruszył zasadę równowagi instytucjonalnej, znajdującej odzwierciedlenie w przepisach regulujących dostęp do sądownictwa wspólnotowego w celu zakwestionowania ważności aktów wspólnotowych. Zdaniem Komisji, Sąd uznał w zaskarżonym wyroku, że decyzja Komisji dotyczyła bezpośrednio i indywidualnie przedsiębiorstwa, w odniesieniu do którego można było uznać co najwyżej, iż w wyniku spornej decyzji poniosło pośrednią szkodę gospodarczą, której prawdopodobieństwa zresztą nie wykazało. Sąd miał stwierdzić ponadto, że o indywidualnym interesie przesądzały okoliczności wspólne dla wielu innych przedsiębiorców znajdujących się w sytuacji porównywalnej z sytuacją skarżącą.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Tripolis (Grecja) w dniu 3 marca 2006 r. CARREFOUR — MARINOPOULOS przeciwko Nomarchiaki Aftodioikisi Tripolis

(Sprawa C-126/06)

(2006/C 108/13)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Protodikeio Tripolis (sąd administracyjny pierwszej instancji w Tripolisie, Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CARREFOUR — MARINOPOULOS

Strona pozwana: Nomarchiaki Aftodioikisi Tripolis (administracja departamentalna w Tripolisie)

Pytania prejudycjalne

- a) Czy wymieniony w uzasadnieniu postanowienia odsyłającego wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia na wprowadzanie do obrotu częściowo upieczonych produktów piekarskich (produktów „bake-off”) stanowi środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w rozumieniu art. 28 WE?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia, któremu poddane zostało prowadzenie działalności z zakresu piekarstwa ma cel czysto jakościowy, w tym rozumieniu, że ustanawia wyłącznie jakościowe rozróżnienie na podstawie cech sprzedawanego chleba (jego zapachu, smaku, barwy i wyglądu jego skórki) oraz jego wartości odżywczej (wyrok Trybunału z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie C- 325/00 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. str. I-9977), czy też ma na celu ochronę konsumenta i zdrowia publicznego przed jakimkolwiek ewentualnym pogorszeniem jakości (wyrok Simvoulou tis Epikratias 3852/2002)?
- c) Mając na względzie fakt, że wspomniane powyżej ograniczenie ma jednakowe zastosowanie do częściowo upieczonych produktów piekarskich (produktów „bake-off”) krajowych i wspólnotowych, to czy kwestia ta ma powiązanie z prawem wspólnotowym i czy ograniczenie to może naruszać, pośrednio lub bezpośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie, handel tymi produktami między Państwami Członkowskimi?

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-127/06)

(2006/C 108/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: A. Aresu, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącej sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE⁽¹⁾, a w każdym razie niepodając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 21 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2002/65/WE upłynął w dniu 9 października 2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 271, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-128/06)

(2006/C 108/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Maidani i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku⁽¹⁾, a w każdym razie niepodając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie

Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/124/WE upłynął w dniu 12 października 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 339, str. 70.

Odwołanie wniesione w dniu 4 marca 2006 r. przez Autosalone Ispra Snc od wyroku z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie T-250/02 Autosalone Ispra Snc przeciwko Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej

(Sprawa C-129/06 P)

(2006/C 108/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Autosalone Ispra Snc [Przedstawiciel: adwokat B. Casu]

Drugi uczestnik postępowania: Europejska Wspólnota Energii Atomowej, reprezentowana przez Komisję Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: pełnomocnik E. de March i adwokat A. Dal Ferro]

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie dopuszczalności niniejszego odwołania
- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawie T-250/02
- Skierowanie sprawy T-250/02 do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji w celu wydania po podjęciu, również z urzędu, odpowiednich środków dowodowych takich jak opinia biegłych, oględziny i wysłuchanie świadków, nowego wyroku uwzględniającego żądania przedstawione w postępowaniu w pierwszej instancji
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania włącznie z kosztami pierwszej instancji